

A Régiók Európai Bizottsága véleménye – A minőségi jogalkotásra vonatkozó uniós program

(2015/C 423/08)

Főelőadó:	Spyros SPYRIDON (EL/EPP), Pórosz települési önkormányzatának képviselője
Referenciaszöveg:	A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Minőségi jogalkotással javítani az eredményeken – uniós program
	COM(2015) 215 final

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK**A RÉGIÓK EURÓPAI BIZOTTSÁGA**

1. fontosnak tartja, hogy az Európai Bizottság politikai prioritásként kezeli a minőségi jogalkotást, hogy ezzel a polgárokra nézve kedvezőbb eredményeket lehessen elérni; az intézmények közötti konzultáció innovatív módszerei elősegíthetik az EU alapelveit szolgáló, világos és hatékony uniós jogszabályok létrehozását;
2. úgy véli, hogy a minőségi jogalkotás, azaz a világosan megfogalmazott, egyszerű és minőségi jogalkotási aktusok, amelyek megfelelően beépültek a tagállami joganyagba, és szükség esetén felülvizsgálat tárgyát képezik, hozzájárulnak az egységes piac elmélyítéséhez, a bürokrácia csökkentéséhez, valamint a polgárokat és a vállalkozásokat szolgáló hozzáadott érték megteremtéséhez;
3. meggyőződésének ad hangot azzal kapcsolatban, hogy az európai polgárok többsége olyan intézményként tekint az Unióra, amely védi és biztosítja jogait az életminőség, a környezet megóvása, valamint a gazdasági, társadalmi és területi kohézió tekintetében;
4. egyetért az Európai Bizottságnak a szabályozás minőségének javítására tett fokozott erőfeszítéseivel, a Célravezető és hatásvizsgáló szabályozás programmal kezdve, amelynek célja a bürokrácia csökkentése és a szabályozási terhek megszüntetése, hozzájárulva ezáltal a kedvező befektetési környezethez; támogatja az adminisztratív terhek egyszerűsítését és csökkentését a magánvállalkozók számára, szem előtt tartva ugyanakkor, hogy egyensúlyt kell teremteni az egyszerűsítés és a környezetminőség fenntartása között, valamint védelmezve az egyének, munkavállalók, fogyasztók és felhasználók jogait. Hangsúlyozza, hogy a minőségi jogalkotás és a felesleges adminisztratív terhek csökkentése nem szolgálhat ürügyként a polgárok fent említett jogos elvárásaihoz kapcsolódó területek deregulációjához vagy szabályozásának elmulasztásához, illetve a cselekvés hiányához az olyan területeken, amelyekre vonatkozóan az EU-szerződések világosan előírják az uniós intézmények számára a cselekvést;
5. ismételten hangsúlyozza, hogy a minőségi jogalkotást a többszintű kormányzás szellemében kell megvalósítani, az európai, a nemzeti, a regionális és a helyi szint összehangolt fellépése révén;
6. üdvözlöi, hogy a minőségi jogalkotásra irányuló eljárást politikai szinten azáltal mozdítják elő, hogy annak vezetője az Európai Bizottság első alelnöke lesz; minőségbeli változást remél az európai polgárok elvárásainak eleget tévő jogszabályok kidolgozásától, az Unió alapelvei és az uniós fellépések kapcsán alkalmazott szigorú minőségi követelmények szem előtt tartásával kitűzött ambiciózus céloknak megfelelően;
7. kedvezőnek tartja, hogy az Európai Bizottság vezető szerepet vállalt azokban az erőfeszítésekben, amelyek célja a minőségi jogalkotás elveinek a jogszabályok – azon belül elsősorban a másodlagos joganyag – teljes életciklusára kiterjedő alkalmazása, olyan innovatív módszerek és eljárások révén, amelyek már most a nemzetközi bevált gyakorlatok közé tartoznak, és példaértékűek a tagállamok számára;

8. üdvözlőné, ha a területi dimenzió figyelembevétele érdekében a regionális és helyi önkormányzatokat az RB-n keresztül nagyobb mértékben bevonják a jogalkotási kezdeményezési szakasz konkrét konzultációjába. Ez ugyanis gyakorlati választ adna a gazdasági válságra, lehetővé téve a különböző területi helyzetekre szabott, nemzeti szint alatti célok kitűzését; reméli, hogy a regionális és helyi önkormányzatok az RB-n keresztül közreműködnek majd a célok meghatározásában és a stratégiák végrehajtásában, hiszen az a szerepük, hogy a helyi sajátosságokat megőrizve végrehajtsák és alkalmazzák az európai jogszabályokat, a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása mellett;

Széles körű konzultáció

9. üdvözlő, hogy az Európai Bizottság az érdekelt felekkel, a helyi önkormányzatokkal és a polgárokkal folytatott konzultációt a jogalkotás előkészítő szakaszaira és a jogszabályok végrehajtásának időszakára is kiterjesztette; azáltal, hogy az érdekelt felek és a polgárok a jogalkotási kezdeményezések kezdeti szakaszaitól bevonásra kerülnek, javulhat a végleges szabályok elfogadottsága, valamint könnyebbé válhat azok nemzeti, regionális és helyi hatóságok általi átültetése és alkalmazása;

10. reméli, hogy az Európai Bizottság különbséget tesz a területek helyi és regionális képviselői intézményei (insitutional stakeholders) és a magánszektor érdekelt felei (private stakeholders) között, hiszen csupán az előbbiek – akiket demokratikusan választanak meg – képviselik a polgárok valós igényeinek demokratikus megnyilvánulását, azokat is, akik egyénileg nem képesek arra, hogy hallassák hangjukat. Ezért szükségesnek látszik, hogy intenzívebbé váljon az Európai Bizottság strukturált párbeszéde a Régiók Bizottságával, valamint a helyi és regionális önkormányzatok képviselőivel, biztosítva ezáltal a részvételi folyamat demokratikus jellegét az európai jogszabályok kialakítása során. Ez abból a meggyőződésből ered, hogy az uniós intézményeknek a konzultációk során is elsőbbséget kell biztosítaniuk a valamennyi gazdasági és társadalmi csoport érdekeit képviselő helyi és regionális önkormányzatoknak a nagyvállalatokkal szemben;

11. különösen kedvezőnek ítéli az „A terhek csökkentése – Mondja el véleményét” (Lighten the Load – Have Your Say) elnevezésű új platformot, valamint az Európai Bizottság kötelezettségvállalását arra, hogy kibővíti annak funkcióit és szolgáltatásait; rámutat arra, hogy a nyílt online konzultáció a szervezett csoportoknak és az alaposabb számítógépes ismeretekkel rendelkező résztvevőknek kedvez, miközben gyakran korlátozza az előterjesztett javaslat jellegét és hatályát, következésképpen nem szabad kizárni az Európai Bizottsággal folytatott kommunikáció említett platformon kívüli, hagyományos módszereit sem;

12. javasolja a célzott konzultáció alternatív formáinak (konferenciák, szakértői testületek, workshopok, találkozók az érdekelt felekkel) igénybevételét, mivel ezekkel biztosítható a közvetlenül érintett felek részvétele, és azt tanácsolja az Európai Bizottságnak, hogy szélesítse az említett eszközök formáit és alkalmazási körét (fókuszcsoportok vagy felhasználói csoportok bevezetése, tesztpanelek stb.);

13. felhívja a figyelmet arra, hogy a nyilvános meghallgatások nem helyettesíthetik, csak kiegészíthetik a szociális partnerekkel folytatandó konzultációt, amelyről az EUMSZ 154. cikkének (2) bekezdése rendelkezik;

14. mivel a konzultációs folyamat közvetlenül függ a résztvevők reprezentativitásától és hozzászólásaik minőségétől, a konzultáció gyakorlati módozatainak elő kell segíteniük a közvetlenül érintett felek részvételét és a döntéshozatallal kapcsolatos információk terjesztését, különösen a rendkívül technikai jellegű és tudásintenzív jogszabályok esetében;

15. rámutat arra, hogy legalább az alapdokumentumokat a konzultáció minden szakaszában le kell fordítani az Unió összes hivatalos nyelvére, mivel ezzel elérhető, hogy minél több érdekelt fél és polgár vegyen részt a konzultációban;

16. nagyobb átláthatóságot kér az Európai Bizottságtól a szakértői csoportok felállítását illetően olyan kérdésekben, hogy mikor és mely szakpolitikai területeken hoznak létre ilyen csoportokat, kik vesznek részt a csoportok munkájában és – nem utolsósorban – milyen kiválasztási eljárást alkalmaz az Európai Bizottság a szakértői csoportok felállításához;

17. emlékeztet arra, hogy az RB REFIT-ről szóló közelmúltbeli véleménye (CIVEX-V/040) szerint többek között megfelelőbb visszajelzés adásával és a folyamat láthatóbbá tételével javítani lehetne a konzultációs eljáráson, továbbá hogy több erőfeszítést kell tenni az eredmények számszerűsítése érdekében; kéri az Európai Bizottságot, hogy az új eljárás tekintetében vegye figyelembe az RB javaslatait;

18. hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális önkormányzatok, az érdekelt felek és a polgárok intézményi képviselőikén – köztük az egyéb érdekelt felekkel semmi esetre sem összetévesztendő RB-n és az EGSZB-n – keresztül megvalósuló konzultációs részvétele hozzájárul a minőségi jogalkotási irányuló célkitűzés megvalósításához, különös tekintettel arra, hogy a kiszabott határidők gyakran nagyon rövidek, és hogy az említett, kiterjedt hálózatokkal rendelkező kollektív szervek könnyebben tudnak reagálni. A minőségi jogalkotási eljárásban való tevékeny és érdemi részvételük a minőségi eredmény elengedhetetlen előfeltétele;

19. rámutat, hogy a partnerség, valamint a minőségi és hatékonyabb jogalkotás céljának elérése érdekében operatív iránymutatások kidolgozására van szükség, melyeket akkor kell alkalmazni, amikor az új jogszabályokat a szubszidiaritási elv szempontjából vizsgálják;

A jogszabályok teljes életciklusára kiterjedő hatásvizsgálatok

20. üdvözli, hogy az Európai Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy hatásvizsgálatok formájában a jogszabályok teljes életciklusa során kiterjedt ellenőrzéseket végez;

21. javasolja, hogy az Európai Bizottság az átláthatóság és az elszámoltathatóság fokozása érdekében minden előzetes hatásvizsgálatot tegyen közzé, azon kezdeményezések vonatkozásában is, amelyek nyomán nem születik jogalkotási javaslat; a bevezető hatásvizsgálatok közzététele a politikai ciklus elején jó első lépés a visszajelzésadás, illetve a szubszidiaritással kapcsolatos aggályok előtérbe helyezése felé;

22. hasznosnak tartja a több szempontot körüljáró hatásvizsgálatokat, hiszen azok nemcsak a gazdasági dimenzióra szorítkoznak, hanem hasonlóképpen érintik a környezet-, természet-, fogyasztó-, egészség-, munka- és szociális védelmi szempontokat, csakúgy mint a munkajogot. Ezenkívül kitérnek a jogszabályalkotás elmulasztásának lehetséges hatásaira, valamint az uniós alapelvek garantálásával kapcsolatos kérdéseket érintő következmények és a társadalmi és területi kohézióra gyakorolt hatásuk vizsgálatára is;

23. rámutat különösen arra, hogy minden új vagy másodlagos jogszabály esetében értékelni kell a jogszabály területi hatását; ehhez a Régiók Bizottsága tevékenyen hozzá kíván járulni know-how-jával, többek között platformjai és hálózatai segítségével, amelyek jó hozzáférési pontot kínálnak a regionális és helyi önkormányzatokhoz; emellett az Európai Bizottságnak „az Unió versenyképessége és fenntartható fejlődése”⁽¹⁾ érdekében tanúsított elkötelezettsége okán a Régiók Bizottsága kéri a versenyképességre és a fenntarthatóságra gyakorolt hatások értékelését;

24. miközben elismeri, hogy a kkv-k az Unión belüli növekedés motorjaként kiemelt szerepet játszanak, sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a jogszabályok hatásának vizsgálata nem terjedt ki arra, hogy hogyan lehetne csökkenteni a különösen az uniós joganyag jelentős hányadát végrehajtani hivatott helyi és regionális önkormányzatokra háruló adminisztratív terheket;

25. úgy véli, hogy a jogszabályok korszerűsítésének összhangban kell állnia az uniós értékek védelmének európai vívmányával; ezért felhívja a figyelmet arra, hogy a „Célravezető és hatáson szabályozás program” (REFIT) végrehajtása során be kell tartani a legmagasabb szintű uniós előírásokat a szociális és környezeti normák, valamint az egységes piac elmélyítésére irányuló célkitűzés megvalósítása tekintetében; emlékeztet arra, hogy a REFIT program célja nem a dereguláció, hanem egy jobb és hatékonyabb szabályozás a szükségtelen adminisztratív terhek csökkentése, a források és a célkitűzések jobb összehangolása, valamint azáltal, hogy lehetőség szerint biztosítja az érintett felek részvételét a döntéshozatalban;

26. meggyőződése, hogy a hatásvizsgálatok elvégzésénél kisebb mértékben kellene külső szakértőkre hagyatkozni, különösen az olyan kérdésekben, amelyeknek közvetlen helyi és regionális vonatkozásai vannak; az RB-nek, valamint a helyi és regionális önkormányzatok képviselői testületeinek jobb rálátása van arra, hogy mi a helyzet helyi szinten;

⁽¹⁾ COM(2015) 215 final, 3.1. pont.

27. a kkv-k tekintetében hangsúlyozza, hogy az általános szabály alóli kivételeket körültekintően mérlegelni kell, hogy a kedvezményezetteknek jelentkező haszon és az általános európai érdek védelme egyensúlyba kerüljön, és hogy ne álljon fenn a kockázata annak, hogy (a munkavállalók vagy a környezet tekintetében) a védelem szigorú normái csorbát szenvednek;

28. a jogalkotást megelőző szakaszban a helyi és regionális képviselőkkel folytatott konzultáció strukturáltabb formájának kidolgozását kéri, amelyhez talán az európai szociális párbeszéd már meglévő módszere szolgálhatna mintául, amelyben az Európai Bizottság és a szociális szervezetek vesznek részt az azokat közvetlenül érintő uniós jogszabályok előkészítésében;

29. pozitívan értékeli az Európai Bizottság azon bejelentését, amely szerint meg kívánja vizsgálni a közös agrárpolitikát, valamint az európai strukturális és beruházási alapokat érintő szabályok egyszerűsítésének lehetőségeit, és megismétli azon felvetését, miszerint fel kell mérni, hogy a jogszabályok mennyire célravezetőek a helyi és regionális önkormányzatok szempontjából fontos területek, pl. a várospolitiká, a környezetvédelmi jogszabályok és a közlekedési ágazat, valamint az adminisztratív terhek csökkentésére irányuló – például az engedélyezéssel és a jóváhagyásokkal kapcsolatos – intézkedések tekintetében;

30. rámutat arra, hogy a REFIT program – azáltal, hogy emberi és pénzügyi erőforrásokat szabadít fel, és előmozdítja az Unió versenyképességét – hozzájárulhat ahhoz, hogy a költség-haszon arány ne csak a vállalkozások, hanem a helyi és regionális önkormányzatok esetében is javuljon;

Az RB szerepe

31. úgy véli, hogy a megerősített felhatalmazással rendelkező új Szabályozói Ellenőrzési Testület – állandó jellegénél és összetételénél fogva – részben választ adhat az Régiók Bizottsága által e testület hatékonyságával kapcsolatban megfogalmazott aggályokra, és meggyőződése, hogy a közérdeket képviselő Európai Bizottság függetlenségének tiszteletben tartása mellett a Szabályozói Ellenőrzési Testület ideális esetben az egyes tagállamokban működő hasonló testületekhez hasonlóan független külső szakértőkből állhatna;

32. az RB hangsúlyozza, hogy az ellenőrzési testület külső szakértői közül legalább egynek rendelkeznie kell tapasztalattal a helyi/regionális önkormányzatiság és közigazgatás terén;

33. üdvözli az Európai Bizottság azon döntését, hogy a Régiók Bizottsága korábbi kérésének eleget téve annak képviselőjét bevonja az új REFIT-platformba; ismételten rámutat ugyanakkor arra, hogy a Régiók Bizottsága intézményi szerepe nem keverhető össze az említett platformban részt vevő egyéb érdekelt felek szerepével;

34. emlékeztet arra, hogy a Szerződések elismerik a szubszidiaritási elv helyi és regionális dimenzióját, valamint az RB szerepét. Kéri ezért, hogy a Régiók Bizottságát vonják be a minőségi jogalkotásról szóló új intézményközi megállapodásba; ismételten aggodalmának ad hangot azzal kapcsolatban, hogy megítélése szerint az Európai Bizottság nem folytat kellő gyakorisággal konzultációt a helyi és regionális önkormányzatokkal az Unió szakpolitikáinak alakítása során, és nem biztosít számukra időszerű és teljes körű tájékoztatást ahhoz, hogy kifejhessék véleményüket. Az Európai Parlament néhány tagja szorgalmazta az RB aktívabb részvételét, valamint tapasztalatának és szakértelmének határozottabb hasznosítását a jogalkotási javaslatok előkészítésének korai szakaszában;

35. üdvözli, hogy a REFIT platform létrehozására nyílt pályázat keretében kerül sor; a Régiók Bizottsága mindazonáltal azt kéri, hogy bővítsék e nyílt pályázat hatókörét, hogy az a helyi és regionális önkormányzatok európai és tagállami szervezeteinek képviselői számára kifejezetten lehetővé tegye a közvetlen jelentkezést és részvételt;

36. arra kéri az Európai Bizottság főigazgatóságait és a társjogalkotókat, hogy ismerjék el a Régiók Bizottságának és tagjainak intézményi partnerként játszott szerepét, és az egyes hatásvizsgálatok alkalmával fokozzák mind a Régiók Bizottságával, mind a helyi és regionális önkormányzatokkal folytatott párbeszédet;

A minőségi jogalkotás előfeltétele valamennyi kormányzati szint tevékeny részvétele

37. megállapítja, hogy a tagállamok nem egyformán alkalmazzák a minőségi jogalkotásra irányuló eljárásokat; ennek következtében nem lehet világosan elhatárolni az uniós jogszabályok azon hatásait, amelyek tisztán az uniós joganyagból erednek, azoktól a hatásoktól, amelyek a szabályok átültetésének mikéntjéből adódnak, emellett a jogszabályok életciklusának teljes körű nyomon követése is nehézségekbe ütközik;

38. felkéri a tagállamokat, hogy tegyenek eleget az Európai Bizottság ajánlásainak a minőségi jogalkotást célzó eljárások tökéletesítését illetően, a Tanács és a nemzeti közigazgatás szintjén egyaránt;

39. arra kéri az érintett tagállamokat, hogy gondoskodjanak egy nemzeti szintű uniós konzultációs eljárásról, amelybe kellő időben és minden szakaszban bevonják a helyi és regionális önkormányzatokat – többek között országos szervezeteiken keresztül. Az önkormányzatok ugyanis magas szintű szaktudással, gyakorlattal és nagy tapasztalattal rendelkeznek a jogszabályok végrehajtása terén;

40. felkéri az Európai Bizottságot, hogy vizsgálja meg, mi az oka annak, hogy az uniós jogszabályokat a tagállamok későn, vagy nem megfelelően hajtják végre, keressen megoldásokat erre a fontos problémára, ideértve az irányelv és a rendelet közötti választás kérdését, továbbá fokozza a támogatási, ellenőrzési és végrehajtási mechanizmusok megerősítésére irányuló erőfeszítéseit;

41. hangsúlyozza, hogy az irányelvek nemzeti jogba való átültetése tagállami folyamat, amelynek során a nemzeti, a regionális és a helyi közigazgatási struktúrát is módosítani kell. Ehhez elegendő idő és mozgáster szükséges; az RB-nek meggyőződése, hogy a helyes irányba mutat az Európai Bizottság szándéka arra, hogy végrehajtási tervek és iránymutatásokat tegyen közzé, és ellenőrizze a szabályok tagállami jogba való – nem csupán formális, hanem tényleges – átültetését;

42. rámutat arra, hogy az egyszerű, érthető és könnyen betartható, alapos hatásvizsgálattal és végrehajtási ütemtervvel megtámogatott jogszabályok elősegítik azok nemzeti jogba való gyorsabb és hatékonyabb átültetését és betartását;

43. elismeri a tagállamok ahhoz való jogát, hogy az adott uniós jogszabályban meghatározottaknál magasabb szintű normákat állapítsanak meg; ez azonban nem keverendő össze az úgynevezett „túlszabályozás” gyakorlatával, amely esetében a tagállamok további jogi vagy közigazgatási követelményeket írnak elő az uniós jogszabályok tagállami jogba való átültetése folyamán; fontos, hogy a közvélemény számára világos legyen, mely kötelezettségek erednek az Uniótól, és melyek fakadnak az azon túlmenő tagállami szabályozásból. A Régiók Bizottsága ezért arra kéri a tagállamokat, hogy a jogszabályok átültetéséről szóló jelentéseikben jelezzék és világosan indokolják meg ezen általuk hozott kiegészítő szabályozásokat;

44. emlékeztet arra, hogy az intézmények (például az RB ⁽²⁾ és az Európai Bizottság) és a különböző szereplők máshogy határozzák meg a túlszabályozás fogalmát; megismétli javaslatát arra, hogy az uniós jogszabályok átültetésével és alkalmazásával kapcsolatos jogbiztonság megteremtése, valamint a tagállamok közötti összehasonlítható elemzések megvalósítása érdekében fogadjanak el egységes fogalom meghatározást;

45. hangsúlyozza az uniós jogszabályok tagállami joganyagba történő időbeni, helyes és tényleges átültetésének szükségességét;

46. elégedettségének ad hangot azzal kapcsolatban, hogy az Európai Bizottság elkötelezte magát amellett, hogy a jogalkotási javaslatok tekintetében folyamatosan ellenőrizze az arányosság és a szubszidiaritás elvének betartását, és ebben az összefüggésben emlékeztet arra, hogy a Régiók Bizottsága és a nemzeti parlamentek szerepét a jogrend rögzíti;

47. emlékeztet arra, hogy a nemzeti, regionális és helyi közigazgatás számos olyan előírás és törvény érvényesítéséért felel, melyek uniós jogszabályokon alapulnak. Új uniós jogszabályok bevezetésekor ezért fontos megvizsgálni, miként lehet azokat zökkenőmentesen és adminisztratív szempontból minél egyszerűbben végrehajtani, hogy az egyes kormányzati szinteken ne kelljen indokolatlanul forrásokat elkülöníteni és felesleges költségekkel számolni;

48. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy úgy tűnik, a minőségi jogalkotási csomag nem javítja annak értékelését, hogy érvényesül-e a szubszidiaritási elv, amellyel – a Régiók Bizottsága szubszidiaritásértékelő eszköztárával összhangban – biztosítható, hogy a döntéseket a kormányzás lehető legalacsonyabb szintjén hozzák;

A minőségi jogalkotáshoz megerősített intézményi együttműködésre van szükség

49. rámutat arra, hogy több tagállam továbbra is kimarad az uniós döntéshozatali eljárásból. Hangsúlyozza ezért, hogy a polgárokhoz legközelebb álló szintet képviselő helyi és regionális önkormányzatokat be kell vonni a jogalkotási eljárásba; kiemeli ezenkívül az átláthatóság, az elszámoltathatóság, valamint a polgár- és vállalkozásbarát fellépés fontosságát, aminek irányadónak kell lennie az uniós intézményekre nézve;

⁽²⁾ CIVEX-V-040, 2013. május 30.

50. javasolja, hogy az Európai Bizottság minden főigazgatósága, az Európai Parlament és a Tanács fogadjon el és vezessen be – lehetőség szerint – összehangolt hatásvizsgálati szabályokat a jogalkotás valamennyi szakaszára vonatkozóan, mivel ez elősegíti a kölcsönös megértést és a minőség javítását;

51. felkéri a társjogalkotókat, hogy tegyenek eleget az Európai Bizottság új intézményközi megállapodás mihamarabbi elfogadására vonatkozó felhívásának, majd hajtsák végre az abból fakadó kötelezettségeket, hogy ezáltal az összes európai intézménynél korszerűsíteni lehessen a minőségi jogalkotásra irányuló eljárást, és elő lehessen mozdítani az uniós jogszabályok polgárok általi végrehajtását;

52. hangsúlyozza, hogy az EGSZB-vel annak minőségi jogalkotással foglalkozó albizottságán keresztül folytatott szoros együttműködésnek köszönhetően jobban össze lehetne hangolni a civil társadalom, valamint a helyi és regionális önkormányzatok képviselőinek álláspontjait;

53. úgy véli, hogy a régóta függőben lévő jogalkotási javaslatok visszavonása elősegítheti a megfelelő európai kormányzást, de ezen intézkedés foganatosításakor körültekintően kell eljárni, hogy az ne váljon a társjogalkotókkal szembeni nyomásgyakorlás eszközévé. Egyértelmű, hogy illetékességük miatt a társjogalkotóknak megfelelő mennyiségű időt kell biztosítani és általában módot kell teremteni arra, hogy állást foglaljanak a visszavonási javaslatokról;

54. egyetért az Európai Parlament azon javaslatával, hogy az Európai Bizottság egyfelől vizsgálja meg a korlátozott időtartamra szóló jogalkotási kezdeményezésekben szereplő „hatályvesztésre vonatkozó rendelkezések” bevezetésének lehetőségét, azzal a feltétellel, hogy ezáltal nem jöhetnek létre joghézagok, másfelől hogy a már alkalmazott intézkedések vonatkozásában vegye fontolóra „felülvizsgálati záradékok” bevezetését, amelyeket egy, az említett intézkedések hatálybalépése utáni ésszerű időtartam elteltével kellene alkalmazni annak érdekében, hogy az intézkedést értékelni lehessen. Az Európai Bizottságnak a tagállamokat is ösztönöznie kell arra, hogy a „hatályvesztésre vonatkozó rendelkezéseket” saját nemzeti jogszabályaik értékelési folyamatába is vezessék be, különösen akkor, ha azok akadályozzák az uniós jogszabályok gyorsabb átültetését;

55. megjegyzi, hogy a jogalkotás eredményeit nem csupán az Európai Bizottság javaslatában kell vizsgálni, hanem a társjogalkotók által azokban végrehajtott lényeges változtatásokat követően is. Rámutat azonban arra, hogy a jogalkotási eljárás demokratikus legitimitását nem lehet kétségbe vonni, és hogy e hatásvizsgálatok eredményeként nem szűkülhet a társjogalkotók mozgásteré, következésképpen nem támogatja azt az elképzelést, hogy a tárgyalások lezárulta és a zárószavazás közötti időszakban további hatásvizsgálatokat végezzenek;

56. megállapítja, hogy a közlemény nem említi az önszabályozás és a társszabályozás eljárását, amelyek egy olyan változó világban, ahol előfordulhat, hogy a jogalkotás lemarad a szabályozási igények mögött, a köz- és magánszféra közötti rugalmas együttműködést szolgálják;

57. célszerűnek tartja a konzultációk differenciálását és a speciális szakértelmet igénylő kérdéskörökre vonatkozó állandó konzultációs és nyomkövetési hálózatok létrehozását, továbbá rámutat arra, hogy a konzultációs részvételt a jogszabályok megalkotását követően is ki kell aknázni, különös tekintettel a végrehajtás ellenőrzésére és nyomon követésére;

58. örömmel fogadja, hogy az Európai Bizottság egyértelműbb kritériumokat kíván lefektetni arra vonatkozóan, hogy mikor alkalmaz felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat, és mikor végrehajtási aktusokat. Hasonlóképpen üdvözlö, hogy az Európai Bizottság konzultálhat az érdekelt felekkel, mielőtt előterjeszti a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra vonatkozó javaslatokat. Ezért arra kéri az Európai Bizottságot, hogy minden területen ezt a gyakorlatot alkalmazza, és ne csak akkor, amikor az megítélése szerint többletértéket képvisel;

A jogalkotás minősége attól függ, hogy az érintett szereplők határozottan elkötelezik-e magukat a program megvalósítása mellett

59. meggyőződésének ad hangot azzal kapcsolatban, hogy az Európai Bizottság mindent meg fog tenni a közleményben előirányzottak teljes körű végrehajtása érdekében, annak ellenére, hogy az az adminisztratív terhek növekedésével és emberi erőforrások lekötésével járhat;

60. felhívja a figyelmet arra, hogy a minőségi jogalkotásra irányuló új eljárások miatt a jogszabályok megalkotása nem szenvedhet további késedelmeket;

61. hangsúlyozza, hogy a polgárok és az érdekelt felek tudatosságának és bevonásának fokozása, valamint a döntéshozatali folyamat demokratikusságának egyidejű megerősítése érdekében tájékoztatni kell a tagállamok közvéleményét, és – helyi és a regionális önkormányzatok mozgósításával – elő kell mozdítani a konzultációs folyamatot;
62. kötelezettséget vállal arra, hogy tájékoztatja a helyi és a regionális önkormányzatokat a jobb eredmények elérését célzó minőségi jogalkotásra irányuló új eljárásról, és elősegíti annak az uniós, nemzeti és regionális szinten történő megfelelőbb végrehajtását.

Kelt Brüsszelben, 2015. október 14-én.

*a Régiók Európai Bizottsága
elnöke*

Markku MARKKULA
